

Forst lärde jag mig marschera
 så rak, så rak;
 och snart kunde jag exera
 med smak, med smak.

Hvad Stockholm en yngling frestar
 ändå, ändå;
 Jag kom med Apostlahästar
 så rå, så rå,
 log värfning vid Svea Gardet
 till sist, till sist,
 men kinkigt, försäls, det var det.
 Ja vist! ja vist!

Stockholm der har jag varit
 rättnu, rättnu
 i sju år, och de ha varit
 som lu, som lu.
 Jag kom ifrån staden Sala
 i track, i track
 ja, ni skull' ha hört mig lala.
 Ack, ack! Ack, ack!

(Melodi: Nu är vi på Maskeraden
 jass! jass!)

Hur ljust ända all vara
 soldat, soldat,
 man friar naturligt bara
 för mat, för mat;
 blir bjuden utaf sin flamma
 på the, på the
 och sitter då med det samma
 i knä, i knä.

Naturen helt säkert ämnat
 mig till, mig till
 en krigare, fast han ämnat
 mig still, mig still.
 Jag liknar ibland kamrater
 på vakt, på vakt
 Carl Johan ibland soldater.
 Gif akt! Gif akt!

Korporalen, som lart mig skjuta,
 blef skral, blef skral,
 straxt blef jag, med full valluta,
 korporal, korporal;
 och silfvergalon på kragen
 jag fick, jag fick,
 samt pipskägget ner till magen
 snart gick, snart gick.

Geväret, förbytt mot plogen,
 blef lart, blef lart,
 en fastmo fick jag på krogen
 så nall, så nall.

GS 83

En löjlig

W i s a

om

Korporal Sprätt,

som blef sårad af ett kärleksskott
 i Danska kriget.

Priset 2 sk. Bco.

Sth 1850.

8

Att jag ej fick Dannebrogen
 är hårdt, är hårdt,
 fast sårad i venstra bogen
 så svårt, så svårt.
 Jag menar utaf en snärta
 så söt, så söt,
 som måttade på mitt hjerta,
 och sköt och sköt.

Allt se'n har mitt hjerta klappat
 så tätt, så tätt,
 jag har så väl modet tappat
 som vett, som vett.
 I Corum, då andra läser
 sin bön, sin bön,
 då gör mina tankar resor
 till ön, till ön.

Som kneckt vill jag ändå lefva
 och dö, och dö,
 ty då kan jag slippa sträfva
 för brö', för brö';
 nu är jag så matt som döden
 och slö, och slö,
 nu känner ni mina öden
 adjö! adjö!

STOCKHOLM.

P. A. HULDBERGS BOKTRYCKERI.

1850.

Hvem har väl för ungeförm
 gjort mäst, gjort mäst?
 Jo, Skräddarn, och sen — Reformen
 dernäst, dernäst.
 Nu ha alla gamla hufvor,
 som lanns, som lanns,
 förvandlats till Pickelhufvor
 med svans, med svans.
 Modellen på våra rockar,
 ack! ja, ack! ja,
 är ful, men åt våra kockar
 så bra, så bra;
 de släpade förr, de nöten,
 alljemt, alljemt
 sitt rätskör i rena gröten,
 på skämt, på skämt.
 Det ligger ly vart i blodet
 försås, försås,
 att följa Parisermode
 Gunås! Gunås!
 ly börjar den der Fransosen
 att slås, att slås,
 straxt ge de hvarann på nosen
 hos oss, hos oss.
 Jag mins ännu de bataljer
 i stan, i stan,
 der pikade jag kanaler
 som f-n, som f-n.

6

Jag vågade lifvet gerna
 för pack, för pack
 i hopp om att få en stjerna,
 som tack, som tack.

När pöbeln, som sprang och hurra,
 väl fick, väl fick
 fritt husrum i en kurra
 då gick, då gick
 vi genast att vinna seger
 på nytt, på nytt,
 der Tyskarna slagit läger.
 Jo pytt! jo pytt!

Från krogskuld och våra flickor
 vi for, vi for
 till Danmark på några veckor,
 men svor, men svor,
 för vi skulle gå och smyga
 på Fyen, på Fyen,
 och se våra bröder flyga
 i skyn, i skyn.

Vi sparde, såväl patroner
 som gräl, som gräl,
 det kostade två milljoner
 likväl, likväl;
 Och hem for vi lika många
 som dit, som dit,
 men näsorna var så långa
 som hit, som hit.

7

